

בתי המשפט

עתמ08/03248

בית המשפט המחוזי תל – אביב יפו
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

בפני כב' השופטת מיכל רובינשטיין

בעניין: יניב זנו
 ע"י בייכ עו"ד
 אורי רפאל
 העותר

נגד

1. עיריית הרצליה
 2. רשות הרישוי עיריית הרצליה
 משיבות
 ע"י בייכ עו"ד
 ליאור יכין
 ועו"ד ליאור כץ

פסק דין

1. עתירה נגד החלטת המשיבות שלא להעלות לדיון חוזר את בקשת העותר לרישיון עסק בשם "נייט" ברחוב הרב קוק 1 בהרצליה במקרקעין הידועים כחלקה 136 בגוש 6546.
2. העותר שכר חנות ברחוב הרב קוק 1 בהרצליה שם ניהל חנות לצידוד תינוקות במשך 3 שנים. בעקבות שריפה שאירעה בחנות החליט העותר להפעיל בה עסק מסוג קיוסק (להלן: העסק).
3. במהלך ספטמבר 2008 נעשו מספר ביקורות מטעם פקחי העירייה ונתגלה כי במקום נעשות פעולות הכנה לפתיחת קיוסק וכי בוצעו במקום עבודות בניה ללא היתר כחוק, וזאת מבלי שהעותר הגיש בקשה להיתר בניה ולרישיון עסק.
3. בעקבות הביקורות הללו וביקורת נוספת שנערכה מטעם המחלקה לרישוי עסקים, הגיש העותר ב- 2.10.2008 בקשה לרישיון עסק מסוג קיוסק (נספח מש/3 לכתב התשובה).

בתי המשפט

ענתמ08/003248

בבית המשפט המחוזי תל – אביב יפו

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

4. באותו היום פנתה המשיבה 1, עיריית הרצליה, לבית המשפט לעניינים מקומיים בהרצליה, ובית המשפט הוציא צו למניעת פעולות לפי סעיף 22א לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968. הצו הורה לעותר לחדול מלבצע פעולות הגנה לניהול או פתיחת עסק מסוג קיוסק ללא רישיון.
- בנוסף ביום 23.9.2008 הוצא על ידי יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובניה הרצליה מכוח סמכותו לפי סעיף 238א(א) לחוק התכנון והבניה, צו הריסה מנהלי לעבודות הבניה שנעשו במקום ללא היתר בניה.
5. העותר פנה לבית המשפט לעניינים מקומיים בהרצליה והגיש שתי בקשות לביטול הצווים האמורים. ביום 26.10.2008 לאחר שקוים דיון בבקשות נתן בית המשפט את החלטתו. אשר לצו ההריסה קבע בית המשפט (כבוד השופט אבינור), כי הבקשה לביטול נדחת וכי הוא ייכנס לתוקפו רק ביום 2.12.08.
- אשר לבקשה לביטול צו מניעת פעולות, השופט קבע כי גם דינה של בקשה זו להידחות, אולם ציין "בשולי החלטתי" כי חזקה על הגורמים המוסמכים אצל המשכבות כי ישמעו את בקשתו של העותר בנפש חפצה ויכריעו בה על פי שיקול דעתם ובהתאם לקריטריונים המקצועיים הרלוונטיים (החלטת בית המשפט- נספח מש/6 לכתב התשובה).
6. ביום 29.10.2008 נתקבלה אצל המשיבות חוות דעת לעניין בקשת העותר לרישיון עסק לקיוסק, מאת יועץ התחבורה העירוני, מר ערן קרן. בחוות הדעת קבע היועץ כי "הבקשות להקמת קיוסק/דוכן ממכר למזון מהיר הצמוד לצומת מרכזי בעיר המהווה מפגש של רחובות מאספים, בו עוברים למעלה מ- 40,000 כלי רכב ב- 12 שעות, בעייתיות מבחינה תנועתית בשל אופי פעילותו ושירות לקוחותיו של קיוסק ודוכן מזון מהיר" (חוות דעתו של היועץ- מש/7 לכתב התשובה).
7. ב- 4.11.2008 דנה הוועדה העירונית לרישוי עסקים בבקשתו של העותר למתן רישיון עסק לקיוסק והחליטה לדחות את הבקשה, מאחר שפתיחת הקיוסק תהווה מפגע תחבורתי וזאת על פי חוות הדעת של היועץ. עוד צוין בהחלטה כי: "בעסק בוצעו לאחרונה על ידך עבודות בניה טעות היתר בהחלפת ויטלינות זכוכית בתריסי גלילה ללא היתר כחוק ועל כן העסק אינו מקיים את חוקי התכנון והבניה" (נספח ו' לכתב העתירה).
8. העותר קיים את צו ההריסה והודיע על כך למנהל מתי רישוי עסקים במכתב מיום 4.12.2008 וביקש כי הני"ל יעלה את הבקשה לרישיון עסק לדיון חוזר בפני רשות הרישוי.

בתי המשפט

עתמ003248/08

בניית המשפט המחוזי תל – אביב יפו

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

1 ביום 7.12.2008 נערכה ישיבה של רשות הרישוי בה החליטו המשיבות שלא להעלות את
2 בקשת העותר לרישיון עסק לדיון חוזר.
3 בעקבות החלטה זו הוגשה העתירה שלפניי.
4

טענות הצדדים

- 5
6
7 9. העותר טוען כי לא היה מקום לסרב לבקשה לרישיון עסק שהגיש.
8 על פי טענות העותר, תכנית המתאר החלה על המקרקעין עליהם מצוי העסק נשוא
9 העתירה, מייעדת את המקרקעין ל"אזור חזית מסחרית" ומתירה שימושים מסחריים
10 בהם מכולת, תוצרת חלב, מעדנים, עיתונים, סיגריות וכיו"ב.
11 לטענתו, צו ההריסה של הבנייה הבלתי חוקית קיים, והעסק עומד בתקן החניה הנדרש.
12 העותר צירף חוות דעת של מומחה מטעמו, אינג' דני ליבוביץ, אשר קבע כי אין כל חשש כי
13 פתיחת העסק תהווה מפגע תחבורתי ותעבורתי (מצורפת כנסמך י' לעתירה).
14
15 10. לטענת העותר, החלטות המשיבות לסרב לבקשתו לרישיון עסק ולא להעלות אותה לדיון
16 נוסף, פוגעת בתופש העיסוק שלו ויש בה משום הפליה מול עסקים אחרים הנמצאים
17 בקרבת מקום. לטענתו, קיום מפגע תעבורתי אינו מהווה עילה לסירוב למתן רישיון עסק
18 ועל המשיבות חלה החובה לאפשר את השימוש במקרקעין כפי שהוא נקבע בתכנית
19 המתאר.
20
21 11. המשיבות טוענות כי יש לדחות את העתירה. בהסתמך על חוות הדעת של יועץ התנועה
22 מטעמן, הצומת בו נמצא העסק הינו אחד הצמתים העמוסים בעיר. לאורך המדרכות
23 בחזית המבנה לא קיימת חניה ציבורית ואסורה עצירת לאורך המדרכות. כל עצירה
24 באזור תגרום לחסימת נתיב הנסיעה ולעיכובים באזור הצומת.
25 המשיבות טוענות כי טענת העותר לפיה קיימת חניה מצדו הערפי של הבניין אינה
26 רלוונטית מאחר שהיא נמצאת ברחוב אחורי וצר אשר לא קיימת אליו גישה ישירה
27 ונוחה. עוד נטען כי עמידה בתקן החניה הקבוע בתקנות התכנון והבניה אינה חזות הכל.
28 עמידה בדיני התכנון והבניה היא רק מישור אחד שעל המשיבה לכוון ולהבטיח כתנאי
29 למתן רישיון עסק. המשיבה דוחה את טענת ההפליה. לטענתה, העסקים המצויים באזור
30 חינם בעלי אופי שונה בהיבט התחבורתי, והעסק אשר אופיו דומה לזה המבוקש, מצוי
31 ליד מפרצי חניה ציבורית. בנוסף ציינה כי ליד העסקים האחרים קיים בנוסף חניון
32 ציבורי.

בתי המשפט

עתמ003248/08

בבית המשפט המחוזי תל – אביב יפו

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

- 1 לסיכום, טענות המשיבות, כי החלטות המשיבה הינה החלטה סבירה המאזנת את חופש
2 העיסוק של העותר מחד גיסא ואת בטחונו של הציבור מאידך גיסא. משכך, אין מקום
3 להתערב בה.
4
5 **השתלשלות האירועים לאחר הגשת העתירה**
6
7 12. בדיון שהתנהל בפניי ביום 20.4.2009 העלה בייכ העותר טענה אשר לא הופיעה בכתב
8 העתירה ולפיה קיים חניון ציבורי סמוך לעסק נשוא העתירה, אשר יש בו כדי לענות על
9 הקושי התעבורתי שהעלה היועץ מטעם המשיבות. משום כך נעתרתי לבקשת הצדדים
10 לדחות את הדיון בעתירה על מנת לאפשר למשיבות לבחון את הטענה שהועלתה ולתת
11 דעתן עליה.
12
13 14. ביום 20.5.2009 הגיש בא כוח העותר בקשה לבית המשפט. בבקשה הודיע העותר על
14 החלפת ייצוגו בתיק. בנוסף ציין כי בקשה נוספת שהגיש העותר לפתיחת מרכול בנכס
15 נשוא העתירה נדחתה אף היא על ידי המשיבה לאחרונה. בנוסף ביקש העותר כי יאושר לו
16 לצרף מסמכים בפני בית המשפט הכוללים את תיק הבית המשותף המלמד על חניית
17 פרטיות בחזית הבית, צילומים ומפות בדבר חניון ציבורי המצוי ברחוב הרב קוק מול בית
18 העסק וצילומים ומסמכים מבתי עסק רבים הסמוכים לעסק של העותר.
19 בהחלטתי מיום 26.5.2009 דחייתי את הבקשה בנימוק כי היא הוגשה באיחור רב ללא
20 טעמים המצדיקים את איחור. בנוסף קבעתי כי הפרטים המבוקשים אינם רלוונטים
21 ברובם לטענות שהועלו על ידי העותר בכתב העתירה אלא לאירועים שהתרחשו לאחר
22 הגשת העתירה.
23
24 15. בדיון שנערך ביום 26.5.2009 הודיעו לי המשיבות, כי בדיקה שערכו בעקבות טענותיו של
25 העותר בדיון האחרון, העלתה כי החניון הציבורי אליו הפנה העותר אינו חניון ציבורי
26 כטענתו אלא חניה פרטית שאינה יכולה לשמש את הקיוסק. בנוסף ביקשו המשיבות
27 לדחות טענות נוספות שהועלו על ידי העותר בעת הדיון ובהן טענות לקיומן של חניות
28 הרשומות בטאבו בחזית הבניין מאחר שלא הועלו בעתירה.
29
30

בתי המשפט

ענתמ08/003248

בבית המשפט המחוזי תל – אביב יפו

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

דין	
1	
2	
3	16. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים הגעתי למסקנה כי דין העתירה להידחות.
4	מקור סמכותה של המשיבה להסדיר את רישוי העסקים בתחומה הינו בסעיף 5 לחוק
5	רישוי עסקים, תשכ"ח- 1968 (להלן: חוק רישוי עסקים), הקובע כי:
6	(א) רשות הרישוי לעסק טעון רישוי היא -
7	(1) בתחום רשות מקומית - ראש הרשות המקומית או מי שהוא הסמיכו לכך;
8	
9	מטרות הצווים שעניינם רישוי עסקים מפורטות בסעיף 1 לחוק רישוי עסקים בזו הלשון:
10	
11	(א) שר הפנים, רשאי לקבוע בצווים עסקים טעוני רישוי ולהגדירם, כדי להבטיח בהם
12	מטרות אלה או מקצתן:
13	
14	(1) איכות נאותה של הסביבה ומניעת מפגעים ומטרדים;
15	
16	(2) מניעת סכנות לשלום הציבור והבטחה מפני שוד והתפרצות;
17	
18	(3) בטיחות של הנמצאים במקום העסק או בסביבתו;
19	
20	(4) מניעת סכנות של מחלות בעלי חיים ומניעת זיהום מקורות מים בחמרי הדברה,
21	בדשנים או בתרופות;
22	
23	(5) בריאות הציבור, לרבות תנאי תברואה נאותים;
24	
25	(6) קיום הדינים הגוגעים לתכנון ולבניה ולשירותי כבאות.
26	
27	
28	17. הנה כי כן, בין מטרות הסדרת רישוי העסקים על ידי הרשויות המקומיות, ניתן מקום
29	חשוב להגנה על בטחון הציבור מפני מפגעים ומפני סכנות אחרות.
30	

בתי המשפט

ע"מ 003248/08

בבית המשפט המחוזי תל – אביב יפו

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

1 צו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשנ"ה-1995 (להלן: צו רישוי עסקים) קבע
 2 רשימה של עסקים טעוני היתר ביניהם מצוי העסק נשוא העתירה דן (אם מכוחו של
 3 סעיף 4.7 א לתוספת ואם מכוח סעיף 4.2 לתוספת).
 4
 5 18. לאור כל המפורט לעיל, ברי כי מניעת מפגעים בטיחותיים ותעבורתיים כגון מפגע העשוי
 6 להיגרם מעצירתם של כלי רכב בסמוך לבית העסק מהווה שיקול רלוונטי בהחלטה אם
 7 להעניק רישיון עסק, העולה בקנה אחד עם הגדרות חוק רישוי עסקים וצו רישוי עסקים.
 8 במובן זה ניתן לקבוע, כי אף שיש בהטלתן של הגבלות מסוג זה כדי לפגוע בחופש העיסוק
 9 של הפרט, הרי שעצם קיומו של חוק רישוי עסקים וקביעתו של המחוקק כי עסקים
 10 מסוימים דורשים היתר על פי דין, מעידה על כי הפגיעה בחופש העיסוק מידתית וסבירה
 11 ככל שהיא נובעת מההגבלות המנויות בחקיקה. יפים לעניין זה הדברים האמורים בעת"מ
 12 (חיפה) 4245/07 מטר תינה חנאן נ' עיריית חיפה ואח', תק-מח 2007(4), 76, עמ' 82:
 13 באשר לטענת העותרת כי החלטת המשיבים פוגעת בזכותה החוקתית לחופש עיסוק,
 14 הרי שזכות זו, כידוע, אינה מוחלטת והיא עשויה להיסוג מפני אינטרסים שבטובת
 15 הציבור (ד"ר 27/76 "הילרון" בע"מ נ' המועצה ליצור פירות ושיווקם, פ"ד לא(3) 18, 22;
 16 בג"צ 1452/93 איגלו בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר ואח', פ"ד מז(5) 610, 615). חוק
 17 רישוי עסקים וחוק התכנון והבניה הם חוקים המגבילים את חופש העיסוק, מעצם
 18 טיבם. אכיפת הוראות החוקים הנ"ל מגבילה, כעניין שבשגרה, את חופש העיסוק (וכן
 19 את חופש הקניין) ואולם כל עוד ההגבלה היא כדין כי אז נסוג חופש העיסוק בפני
 20 הוראות החוק והאינטרס הציבורי הרחב. השאלה שבית המשפט בוחן היא האם
 21 ההגבלה, המעוגנת במקרה זה בחוק, היא מידתית ולתכלית ראויה, בהתאם למפורט
 22 בהוראות חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. במקרה זה סבור אני כי ההחלטה, המגבילה
 23 את חופש העיסוק והקניין של העותרת, התקבלה בחליף ראוי ואושרה תוך שהיא
 24 מביאה בחשבון שיקולים ראויים, לתכלית ראויה, בהתאם להוראות החוק, ובמידה שיש
 25 בה איזונים סבירים בין מכלול האילוצים והצרכים.
 26 החלטת המשיבה לדחות את הבקשה למתן רישיון עסק הן מבחינה תכנונית והן לאור
 27 המפגע התעבורתי שנגרם הינה החלטה סבירה והגיונית, אשר עולה בקנה אחד עם
 28 מטרות הרישוי על פי החוק, היא נועדה לתכלית ראויה שהינה הגנה על אינטרס שלום
 29 הציבור, בטחוננו ואיכות חינו והיא אינה במידה העולה על הנדרש בנסיבות העניין. על
 30 לן, אני סבור כי אין מקום שבימ"ש זה יתערב בהחלטת הרשויות במקרה זה (ההדגשה
 31 אינה במקור- מ.ר).

בתי המשפט

ענתמ003248/08

בבית המשפט המחוזי תל – אביב יפו

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

- 1) לעניין שיקול דעתה של רשות הרישוי לסרב למתן רישיון עסק בשל שיקולי תעבורה
2 ותחבורה ראו גם את האמור בבג"ץ 106/96 עמנואל שלם נ' אלי לנדאו ו-3 אח', פ"ד נב(1)
3 , 738, עמ' 741-742.
- 4
- 5 19. על אף זאת, ברי כי סירובה של רשות להעניק רישיון עסק גם על סמך השיקולים
6 המותרים לה על פי דין להיות מבוססת על טעמים מוצדקים ועל תשתית עובדתית
7 מוצקה, כאמור בבג"ץ 230/73 - ש.צ.מ. בע"מ נ' ראש עיריית ירושלים, פ"ד כח(2), 113
8 עמ' 117-118 ;
- 9 ברם, אין להתעלם מכך כי אחד מהכללים שהט מנכסי צאן הברזל של הפסיקה
10 הישראלית, הוא שבאשר מדובר בהגבלת חופש העיסוק, בית-המשפט יחמיר עם רשות,
11 ויעמוד על כך כי המחוקק נתן במפורש לרשות את הסמכות להגביל את חופש העיסוק,
12 ובי החלטתה של הרשות מעוגנת בחומר העובדתי, שיצדיק את השימוש בשיקול-דעתה.
- 13
- 14 20. במקרה שלפנינו הסתמכה המשיבה כאמור לעיל על חוות דעת של יועץ התנועה העירוני.
15 בחוות הדעת סקר היועץ את הנסיבות המיוחדות של מיקום העסק המבוקש : היותו שוכן
16 בצמוד לצומת מרכזי בעיר אשר יש בו תנועה כבדה של כלי רכב, ואופיו של העסק ככה
17 המזמין את העמדת הרכב באופן שעלול לגרום להפרעה בזרימת התנועה (נסעיפים 1-4
18 לחוות הדעת).
- 19 בנוסף על כך, בחן היועץ את הסדרי החניה האפשריים באזור ומצא כי במדרכות
20 הסמוכות למבנה לא קיימים מפרצי חניה מוסדרים. יתרה על כך, בחוות דעת נוספת שערך
21 היועץ לאחר הגשת העתירה (מה- 1.4.2009 - נספח מש/14 לכתב התשובה) הוא התייחס
22 גם לטענות נוספות שעלו מצדו של העותר ולפיהן קיימים 6 מקומות חניה בחלק העורפי
23 של המבנה בו נמצא הנכס המיועדות גם לחניית שבקומת הקרקע. בנוגע לחניית אלו ציין
24 יועץ התנועה כי :
- 25 "הגישה לחנייה זו הינה מרחוב קסם (רחוב מקומי צר), ולמעשה לא קיימת גישה
26 ישירה לחניית הנ"ל מרחוב הרב קוק וכן מרחוב בן גוריון. כמו כן, לא ניתן להבחין בחניה
27 הנ"ל מרחוב הרב קוק ומהגישה מצפון רחוב בן גוריון".
- 28 נימוקים אלו הינם נימוקים סבירים והגיוניים שיש בהם כדי לבסס את החלטת המשיבות
29 לדחות את הבקשה לרישיון עסק של העותר. לעניין זה, אין זה משנה אם העותר עצמו
30 עומד בתקן החניה הקבוע בחוקי התכנון והבנייה לעסק מהסוג המתואר. תקן החניה הינו
31 תקן כללי הצופה את צרכי הציבור בעניין זה לסוג העסק המבוקש. במסגרת השיקולים
32 הנוגעים למתן רישוי עסק מוסמכת הרשות כאמור לעיל לבחון שיקולים נוספים מעבר

בתי המשפט

עתמ 003248/08

בבית המשפט המחוזי תל – אביב יפו

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

- 1 לשיקולים התכנוניים, אשר מתייחסים באופן ספציפי למיקומו של הנכס ולנסיבות
2 הספציפיות הרלוונטיות לבקשה הרישוי. עומס התנועה בצומת עליו ניצב העסק והעובדה
3 כי לא קיימים הסדרי חניה נגישים הגלויים לעין העוברים ושבים מחוויים נימוקים
4 סבירים לדחיית הבקשה. זוהי גם הסיבה כי חוות הדעת של המומחה מטעם העותר אינה
5 יכולה לסייע לו בהקשר זה, שכן היא מתייחסת לעמידתו של העסק בתקן החניה ולקיומן
6 של החניות ברחוב קסם, אשר לגביהן נקבע כי אין בהן כדי לענות על תנאי הסביבה
7 הספציפיים.
8
- 9 20. הדברים נכונים גם לטענתו של העותר כי העסק המבוקש על ידו מתאים ליעודים
10 הקבועים למקרקעין עליו הוא ניצב על פי תכנית המתאר התלח עליו. התאמה בין ייעוד
11 המקרקעין בתכנית המתאר לבין השימוש הנעשה בנכס הינו כמובן תנאי בסיסי לעצם
12 יכולתו של העותר לבקש רישיון לעסקו (אשר אף היא נסוגה במקרים מיוחדים הכלולים
13 במסגרתה של בקשה להיתר לשימוש חורג), אולם אין בעצם עמידתו של העותר בתנאים
14 התכנוניים כדי למנוע מרשות הרישוי לבחון את עמידתו של העסק בתנאים הנובעים
15 מתוק רישוי עסקים.
16
- 17 21. לאחר הגשת העתירה העלה העותר בפני בית המשפט טענות נוספות שעיקרן במציאת
18 הסדרי חניה לעוברים ושבים. בדיון הראשון שהתקיים בפני העלה העותר טענה כי קיים
19 בקרבת מקום חניון ציבורי אשר יכול לענות על הקושי התעבורתי במקום. אלא שטענת זו
20 נבחנה כמפורט לעיל על ידי המשיבות והן מצאו כי החניון עליו הצביע העותר אינו חניון
21 ציבורי, כי אם מקום חניה פרטי. חניון ציבורי נוסף נמצא במרחק רב מהעסק ואין בו כדי
22 לענות על הקשיים שהועלו על ידי יועץ התנועה של המשיבות.
23
- 24 22. משטענה זו של העותר לא צלחה בידיו, הוא העלה בעת הדיון השני שהתקיים בפני טענות
25 נוספות המתיתסות לקיומן של 16 חניות הרשומות בטאבו על שם בעל הנכס. אלא
26 שטענות אלו נטענו לראשונה בשלב מתקדם של העתירה והן לא הועלו לא בכתב העתירה
27 ולא בחוות דעת המומחה שצירף. יתרה על כן, הטענות הועלו רק לאחר שהעותר העלה
28 טענות נוספות בדבר קיומו של חניון ציבורי הסמוך לעסק ועל אף שטענות אלו לא הועלו
29 על ידו עד אותו שלב של הדיון, ניאותר המשיבה לפנים משורת הדין לבחון את טענותיו
30 של העותר לעניין קיומו של חניון ציבורי סמוך לעסק. בנסיבות אלו דינן של הטענות
31 הנוספות שהועלו על ידי העותר להידחות אף מבלי להיבחן לגופן.

בתי המשפט

ענתמ08/003248

בבית המשפט המחוזי תל – אביב יפו

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

- 1 כפי שציין העותר בעת הדיון האחרון, בקשה נוספת שהגיש לרישיון עסק מסוג מרכול
 2 נדחתה אף היא על ידי המשיבה לאחרונה. כנסיבות אלו פתוחה הדלת לפני העותר להגיש
 3 עתירה חדשה אשר תתקוף את החלטות המשיבות לעניין זה. טענותיו של העותר לעניין זה
 4 אינן יכולות להידון במסגרת עתירה זו אשר תקפה החלטה אחרת של המשיבות.
 5
- 6 **23.** הנה כי כן, לא מצאתי בהחלטות המשיבות כל פגם שיש בו כדי להעיד על העדר סבירות
 7 סירובה להעניק לעותר רישיון לעסק המבוקש על ידו. ההחלטה התקבלה על סמך חוות
 8 דעת מומחה אשר נתן דעתו לעניין זה פעמיים-פעם אחת לאחר הגשת הבקשה ופעם
 9 נוספת לאחר הגשת העתירה. נימוקי המשיבות לסירוב עונים לקריטריונים המצוינים
 10 בגדר חוק רישוי עסקים וצו רישוי עסקים, ואין בטענותיו של העותר כדי להצדיק שינויה
 11 של החלטה זו או בחינה נוספת של הבקשה בשלב זה.
 12
- 13 **24.** עוד אציין בשלב זה כי טענותיו של העותר להפליה מצידן של המשיבות לא בוססו אף הן.
 14 בכתב העתירה העלה העותר באופן כללי טענה לעניין הפלייתו לעומת עסקים אחרים
 15 באזור ובצומת נשוא העתירה. לטענתו: "בסמוך למקרקעין, בהגדרתם לעיל, בתחום
 16 הצומת המרומזר, מעברו השני של הכביש, קיימים ופועלים בתי עסק רבים כגון:
 17 קיוסקים, סופרמרקט, חנויות פרחים, בתיק פה ומיני"ג". אמירה זו לבדה, ללא פירוט
 18 של העסקים המוזכרים בה ומיקומם, איננה יכולה לבסס טענת הפליה (ראו את האמור ב
 19 עתי"מ (תל-אביב-יפו) 2035/03 אבי קרוק ואח' ג' עיריית הרצליה, אגף הפיקוח - מחלקת
 20 רישוי עסקים, תק-מת 2004(3), 2734). יתרה על כן, בחוות עדת המומחה מטעם
 21 המשיבות (מש/14) קיימת התייחסות לטענת ההפליה והמומחה קובע כי ליד עסקים
 22 אחרים הממוקמים על הצומת בעלי אופי דומה, קיימים מפרצי חנייה ציבורית. בכך יש
 23 כדי לסתור טענותיו של העותר להפליה מצדן של המשיבות.
 24
 25 לאור כל האמור לעיל, העתירה נדחית בזאת.
 26 העותר ישלם למשיבה את הוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד בסך 20,000 שח+מע"מ צמוד
 27 מהיום.

ניתן היום ל' באב, תשס"ט (20 באוגוסט 2009) בהעדר הצדדים

28

מיכל רובינשטיין, שופטת